

Komentar Evandjelja prve nedjelje došašća (ciklus B)

Evandjelje prve nedjelje došašća (ciklus B) i komentar.

Evandjelje Mk 13, 33-37

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Pazite! Bдijte jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bдije.

Bдijte, dakle, jer ne znate kad ћe se domaćin vratiti – da li uvečer ili o

ponoći, da li za prvih pjetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: Bдijte!«

Komentar

Ušli smo u doba adventa, vrijeme obraćenja i pripreme za Gospodinov dolazak. A u Evanđelju ove nedjelje Isusov poticaj upuћen je svima: „Pazite! Bдijte! " (st. 33).

Da bi naglasio svoje riječi, Isus daje primjer gospodara zemlje koji odlazi na drugo mjesto i ostavlja sve na brigu svojim slugama. Konkretno, nalaže vrataru da ostane na straži i brine se o kući dok se njegov gospodar ne vrati.

Uloga vratara je važna, jer ako je zaspao ili otišao, lopovi su mogli ući u kuću, a također i u posjed njegovog

gospodara, pa čak i napasti sluge koje su mu ostale na brizi. Ili bi se njegov gospodar mogao vratiti, a da on i ne zna za to.

Sveti je Augustin budnost dobrog vratara kuće povezao s ovim specifičnim savjetima koji se izravno odnose na našu sposobnost da volimo: „Pazite srcem, bdite s vjerom, milosrđem i dobrim djelima“ [1].

Gledati znači prvenstveno voljeti druge, gledati na svakoga s naklonošću i razumijevanjem, otkrivati potrebe onih oko nas u kojima možemo prepoznati Isusa, da se ne nađemo nespremni.

Papa Franjo objasnio je ovaj važan aspekt naše budnosti rekavši da je „osoba koja je pažljiva ona koja se u svjetskoj buci ne prepušta zanosu ili površnosti, već živi potpuno i svjesno, s brigom usmjerenom na druge. Ovim stavom postajemo

svjesni suza i potreba bližnjega, a također možemo opaziti njihove sposobnosti te njihove ljudske i duhovne osobine. Tada osoba gleda na svijet, pokušavajući se suprotstaviti ravnodušnosti i okrutnosti u njemu i radujući se ljepotama koja također postoje i koje se moraju čuvati. Riječ je o razumijevanju kako bismo prepoznali i bijedu i siromaštvo pojedinaca i društva, kao i prepoznali skriveno bogatstvo u malim stvarima svakoga dana, upravo tamo gdje nas je Gospodin smjestio "[2] .

Suprotno od ove pažljive nastrojenosti prema drugima i budnosti je loše - spavanje i zanemarivanje. Sveti Josemaria kaže, „Mi ljudi izloženi smo opasnosti da se prepustimo snovima sebičnosti i površnosti, da se izgubimo u tisućama prolaznih stvari te tako budemo ometeni da ne spoznamo

pravi smisao zemaljske stvarnosti. Ti snovi – kakvo li su oni zlo što čovjeku oduzima dostojanstvo i čini ga slugom žalosti!”[3].

Zaspati dok nadgledate znači usredotočiti se na sebe i svoje želje i brige, a da ne opažate druge. Taj san uvijek rastuži i povrijedi one koje volimo.

Umjesto toga, zaključio je papa Franjo, „budna je osoba ona koja prihvaca poziv, ne dopušta da je obuzme san o malodušnosti, nedostatku nade, razočaranju; a istovremeno odbacuje poziv tolikih taština kojih je svijet prepun i iza kojih se ponekad žrtvuju vrijeme i osobno i obiteljsko spokojstvo“[4].

Isusovo upozorenje na budnost prevodi se s današnjom liturgijom u uobičajeno milosrđe s drugima, kao učinkovita priprema za njegov dolazak. Znamo da Isus ne dolazi kao strog sudac koji nas želi kazniti,

znamo da je na svijet došao kao bespomoćno i siromašno dijete, koje traži dobrodošlicu, koji je zadovoljan jaslama za životinje i koji nas dolazi ispuniti blagoslovima i milošću u naručju njegove majke i svetog Josipa.

[1] Sveti Augustin, Propovijedi 93.

[2] Papa Franjo, Angelus, 3. prosinca 2017.

[3] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, n. 147.

[4] Papa Franjo, Ibid.

Pablo M. Edo // moodywalk -
Unsplash